

B. BIJSLUITER

BIJSLUITER

1. Naam van het diergeneesmiddel

Torbugesic Vet 10 mg/ml
Oplossing voor injectie voor paarden, honden en katten

2. Samenstelling

Per ml:

Werkzaam bestanddeel:

Butorfanol als butorfanol tartraat 10 mg

Hulpstof:

Benzethoniumchloride 0,1 mg

Heldere, kleurloze oplossing voor injectie.

3. Doeldiersoort(en)

Paard, hond en kat

4. Indicaties voor gebruik

PAARD

Als analgeticum

Voor verlichting van pijn geassocieerd met koliek van gastro-intestinale oorsprong.

Als sedativum

Voor sedatie indien gegeven na de toediening van bepaalde alfa2-adrenoceptor agonisten (detomidine, romifidine).

Voor therapeutische en diagnostische procedures zoals kleine chirurgische ingrepen bij het staande dier.

HOND

Als analgeticum

Voor verlichting van milde tot matige viscerale pijn en pijn geassocieerd met postoperatieve procedures.

Als sedativum

In combinatie met medetomidine hydrochloride.

Als pre-anestheticum

Pre-anaesthetisch gebruik van het diergeneesmiddel heeft geresulteerd in een dosisgerelateerde vermindering van de hoeveelheid inductie anaesthetica, zoals natriumthiopenton.

Als anestheticum: voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine.

KAT

Als analgeticum

Voor verlichting van milde tot matige viscerale pijn. Voor pre-operatief gebruik om analgesie tijdens de operatie te bieden. Voor post-operatieve analgesie na uiteenlopende chirurgische procedures.

Als sedativum

In combinatie met medetomidine hydrochloride.

Als anestheticum: voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine.

5. Contra-indicaties

Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of (één van) de hulpstoffen. Niet gebruiken bij dieren met een ernstige lever- of nierfunctiestoornis. Gebruik van butorfanol is gecontraïndiceerd in het geval van cerebraal letsel of organische hersenlaesies en in dieren met obstructieve respiratoire aandoeningen, hartfunctiestoornis of spastische aandoeningen.

PAARD

Butorfanol/detomidine hydrochloride combinatie:

Combinatie niet gebruiken bij paarden met een reeds bestaande hartritmestoornis of bradycardie. De combinatie veroorzaakt een afname van de maagdarmpmotiliteit en dient daarom niet gebruikt te worden bij koliek veroorzaakt door impactie.

Gebruik van het diergeneesmiddel is gecontraïndiceerd bij paarden met emfyseem vanwege een mogelijk onderdrukkend effect op het ademhalingsstelsel.

6. Speciale waarschuwingen

Speciale waarschuwingen:

VOOR ALLE DOELDIERSOORTEN

Butorfanol is bedoeld voor situaties waarbij kortdurende analgesie (hond, paard) vereist is. Zie onder “aanvang en duur van de analgesie” voor informatie over de te verwachten duur van de analgesie na behandeling. De behandeling met butorfanol kan echter herhaald worden. In gevallen waar naar verwachting langdurige analgesie vereist is, dient een alternatief therapeutisch agens gebruikt te worden.

De veiligheid van het middel is niet aangetoond bij pups, kittens en veulens. Gebruik bij deze groepen dient plaats te vinden overeenkomstig de baten/risicobeoordeling door de behandelend dierenarts.

Vanwege de hoeststillende werking kan butorfanol tot een ophoping van slijm in de luchtwegen leiden. Bij dieren met luchtwegaandoeningen gepaard gaande met verhoogde slijmproductie dient butorfanol daarom alleen toegediend te worden overeenkomstig de baten/risicobeoordeling door de behandelend dierenarts.

Bij gebruik in combinatie met $\alpha 2$ -adrenoceptor agonisten dient eerst een routine hartauscultatie gedaan te worden. De combinatie van butorfanol met $\alpha 2$ - adrenoceptor agonisten dient met voorzichtigheid te worden toegepast bij dieren met cardiovasculaire aandoeningen. Het gelijktijdig gebruik van anticholinerge middelen zoals atropine dient overwogen te worden.

Wanneer het diergeneesmiddel als enig middel wordt gebruikt, kan bij alle diersoorten licht sedatie optreden.

In geval van het uitblijven van voldoende analgetisch effect kan het gebruik van een alternatief analgetisch middel, overwogen worden.

Aanvang en duur van de analgesie:

Analgesie treedt in het algemeen op binnen 15 minuten na toediening aan paard, hond of kat. Bij het paard houdt de analgesie na een enkelvoudige intraveneuze toediening meestal 15-60 minuten aan. Bij de hond duurt de analgesie 15-30 minuten na een enkelvoudige intraveneuze toediening.

In de kat met viscerale pijn is een analgetisch effect van 15 minuten tot 6 uur na toediening van butorfanol aangetoond. Bij de kat met somatische pijn is de duur van het analgetisch effect aanzienlijk korter.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor veilig gebruik bij de doeldiersoort(en):PAARD

Gebruik van het middel in de aanbevolen dosering kan leiden tot een voorbijgaande ataxie en/of excitatie. Daarom dient de plaats van behandeling zorgvuldig te worden gekozen, om verwondingen van patiënt en personen tijdens de behandeling te voorkomen.

HOND

Bij intraveneuze toediening, niet als bolus snel injecteren.

Bij honden met een MDR1 mutatie de dosering met 25-50% reduceren.

KAT

Teneinde bij katten een juiste dosering te berekenen, dient het lichaamsgewicht zo nauwkeurig mogelijk te worden bepaald.

Gebruik van een insulinespuit of een injectiespuit van 1 ml met schaalverdeling wordt aanbevolen.

Bij katten is butorfanol bedoeld voor situaties waar analgesie van korte tot middellange duur vereist is. Voor informatie over de te verwachten duur van de analgesie na behandeling zie boven: “aanvang en duur van de analgesie”. Afhankelijk van de klinische respons kan toediening van het diergeneesmiddel binnen 6 uur herhaald worden. In geval van het uitblijven van voldoende analgetisch effect kan het gebruik van een alternatief analgetisch middel, zoals een ander geschikt opioïd analgeticum en/of een non-steroïdale ontstekingsremmer, overwogen worden. Het kan zijn dat een verhoging van de dosering de intensiteit of duur van de analgesie niet verhoogt. Bij elke alternatieve analgesie dient rekening te worden gehouden met de werking van butorfanol via de opioïd receptoren, zoals beschreven in ‘interactie met andere diergeneesmiddelen’.

Speciale voorzorgsmaatregelen te nemen door de persoon die het diergeneesmiddel aan de dieren toedient

Butorfanol bezit opioïd activiteit.

De meest voorkomende bijwerkingen van butorfanol bij de mens zijn slaperigheid, zweten, misselijkheid, duizeligheid en vertigo en deze kunnen optreden na een onbedoelde zelfinjectie. Voorzichtigheid dient in acht te worden genomen om accidentele injectie/zelfinjectie te voorkomen. In geval van accidentele zelfinjectie, dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond. BESTUUR GEEN VOERTUIGEN.

Bij contact met huid of ogen direct goed afspoelen.

Een opioïd-antagonist (bijv. naloxon) kan gebruikt worden als antidoot.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van het milieu:

Geen.

Dracht en lactatie:

De veiligheid van het diergeneesmiddel bij de doeldiersoorten is niet bewezen tijdens de dracht en/of lactatie. Gebruik van butorfanol wordt afgeraden tijdens de dracht en lactatie.

Interactie met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

Wanneer butorfanol gebruikt wordt in combinatie met bepaalde α_2 -adrenoceptor agonisten (bv. romifidine of detomidine bij paarden, medetomidine bij honden en katten), treden synergistische effecten op die een dosisverlaging van de butorfanol vereisen (zie rubriek Dosering voor elke diersoort, toedieningswijzen en toedieningswegen).

Butorfanol heeft hoeststillende eigenschappen en mag niet gebruikt worden in combinatie met een expectorans, omdat dit kan leiden tot slijmophoping in de luchtwegen.

Butorfanol heeft een antagonistische werking op de opiaat mu (μ) receptor die de analgetische werking bij dieren die al pure opioïd mu (μ) agonisten (morfine/oxymorfine) toegediend hebben gekregen, weg kan nemen.

Van gelijktijdig gebruik van andere verzwakkende stoffen op het centrale zenuwstelsel wordt verwacht dat het de effecten van butorfanol versterkt en dergelijke diergeneesmiddelen moeten voorzichtig worden gebruikt. Bij gelijktijdige toediening van deze diergeneesmiddelen moet een verlaagde dosis butorfanol gebruikt worden.

Overdosering

Het belangrijkste symptoom van overdosering is een ademhalingsdepressie, die tegengegaan kan worden met een opioïd antagonist (bijv. naloxon).

Bij paarden zijn andere mogelijke symptomen van overdosering rusteloosheid/excitatie, spiertrillingen, ataxie, speekselen, afname van de maagdarmpmotiliteit en toevallen. Bij katten zijn de voornaamste symptomen van overdosering ongecoördineerdheid, speekselen en milde toevallen.

Speciale beperkingen op het gebruik en speciale voorwaarden voor het gebruik:

Niet van toepassing.

Belangrijke onverenigbaarheden

Aangezien er geen onderzoek is verricht naar de verenigbaarheid, mag het diergeneesmiddel niet met andere diergeneesmiddelen worden gemengd.

7. Bijwerkingen

Paard, hond, kat

Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):
pijn op de injectieplaats ¹

¹ Na intramusculaire injectie

Paard:

Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):
ataxie ^{1,2}
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):
heen en weer lopen ³ aandoening van het spijsverteringskanaal ⁴ cardiale depressie ⁵ ademhalingsdepressie ⁵

¹ Licht; kan 3 tot 10 minuten aanhouden.

² Licht tot ernstig; kan worden waargenomen in combinatie met detomidine maar klinisch onderzoek heeft aangetoond dat het onwaarschijnlijk is dat paarden in elkaar zakken, Om zelfverwonding te voorkomen dienen de gebruikelijke voorzorgsmaatregelen in acht te worden genomen.

³ Geëxciteerde bewegingen

⁴ Ongewenste effecten op de motiliteit van het maag-darmkanaal kunnen voorkomen, hoewel de maag-darmpassagetijd niet afneemt; deze effecten zijn dosis gerelateerd en gewoonlijk licht en van voorbijgaande aard.

⁵ Bij gebruik in combinatie met $\alpha 2$ -adrenoceptor agonisten; fatale afloop kan zelden voorkomen.

Hond

Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):
diarree ataxie ¹ anorexie
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):
cardiale depressie ² ademhalingsdepressie ² aandoening van het spijsverteringskanaal ³

¹ Voorbijgaand

² De ontwikkeling van bradycardie en een daling van de diastolische druk kan voorkomen, zich uitend in een daling van de ademhalingsfrequentie, De mate van depressie is dosisafhankelijk.

³ Afname van de maag-darmmotiliteit.

Kat

Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):
angst excitatie desoriëntatie mydriasis ademhalingsdepressie dysforie

Het melden van bijwerkingen is belangrijk. Op deze manier kan de veiligheid van een diergeneesmiddel voortdurend worden bewaakt. Indien u bijwerkingen vaststelt, zelfs wanneer die niet in deze bijsluiter worden vermeld, of u vermoedt dat het geneesmiddel niet heeft gewerkt, neem dan in eerste instantie contact op met uw dierenarts. U kunt bijwerkingen ook melden aan de houder van de vergunning voor het in de handel brengen of de lokale vertegenwoordiger van de houder van de vergunning voor het in de handel brengen met behulp van de contactgegevens aan het einde van deze bijsluiter of via uw nationale meldsysteem.

8. Dosering voor elke diersoort, toedieningswijzen en toedieningswegen

Paard: Intraveneus gebruik (IV).

Hond en kat: Intraveneus (IV), subcutaan (SC) en intramusculair (IM) gebruik.

Voor informatie over de verwachte duur van de analgesie na toediening, zie rubriek Speciale waarschuwingen.

PAARD**Als analgeticum**Monotherapie:

0,1 mg/kg (1 ml/100 kg lichaamsgewicht) IV. Indien nodig kan de dosering herhaald worden.
Het analgetisch effect wordt binnen 15 minuten na injectie waargenomen.

Als sedativum:Met detomidine:

Detomidine hydrochloride: 0,012 mg/kg IV, binnen 5 minuten gevolgd door Butorfanol: 0,025 mg/kg IV.

Met romifidine:

Romifidine: 0,04-0,12 mg/kg IV, binnen 5 minuten gevolgd door Butorfanol: 0,02 mg/kg IV.

HOND**Als analgeticum:**Monotherapie:

0,2 – 0,3 mg/kg (0,02 – 0,03 ml/kg lichaamsgewicht) via IV, IM of SC injectie.

Voor pijnbestrijding tijdens de recovery fase dient de injectie 15 minuten voor beëindiging van de anesthesie te worden toegediend.

Dosering naar behoefte herhalen.

Als sedativumMet medetomidine:

Butorfanol: 0,1 mg/kg (0,01 ml/kg lichaamsgewicht) IV of IM.

Medetomidine: 0,01- 0,025 mg/kg IV of IM.

Wacht 20 minuten zodat een sedatie zich kan ontwikkelen voordat met de procedure wordt begonnen.

Als premedicatie/pre-anestheticum

Voor sedatie en als premedicatie voor anesthesie met barbituraten.

Butorfanol: 0,1 mg/kg (0,01 ml/ kg lichaamsgewicht) IV of IM.

Medetomidine: 0,01 mg/kg IV of IM.

Als pre-anestheticumMonotherapie voor pijnstilling bij honden.

Butorfanol: 0,1-0,2 mg/kg (0,01-0,02 ml/kg lichaamsgewicht) IV, IM, of SC- toediening 15 minuten voor inductie.

Als anestheticum:In combinatie met medetomidine en ketamine:

Butorfanol: 0,1 mg/kg (0,01 ml/kg lichaamsgewicht) IM Medetomidine: 0,025 mg/kg IM., na 15 minuten gevolgd door

Ketamine: 5 mg/kg IM.

Het is niet raadzaam om het effect van deze combinatie ongedaan te maken met atipamezol.

KAT**Als analgeticum:**Pre-operatief:

Butorfanol: 0,4 mg/kg (0,04 ml/kg lichaamsgewicht) IM of SC. Toedienen 15-30 minuten voorafgaand aan de toediening van IV inductie-anaesthetica.

Toedienen 5 minuten voorafgaand aan inductie met IM inductie-anaesthetica, zoals combinaties van IM acepromazine/ketamine of xylazine/ketamine. Zie voor de duur van analgesie ook de rubriek Speciale waarschuwingen.

Post-operatief:

15 minuten voorafgaand aan de recovery toedienen:

ofwel: Butorfanol: 0,4 mg/kg (0,04 ml/kg lichaamsgewicht) SC of IM.

Of 0,1 mg/kg (0,01 ml/kg lichaamsgewicht) IV.

Als sedativumMet medetomidine:

Butorfanol: 0,4 mg/kg (0,04 ml/kg lichaamsgewicht) IM of SC. Medetomidine: 0,05 mg/kg SC.

Voor het hechten van wonden dient een extra lokaal anestheticum gebruikt te worden.

Als anestheticum:In combinatie met medetomidine en ketamine:IM toediening:

Butorfanol: 0,4 mg/kg (0,04 ml/kg lichaamsgewicht) IM Medetomidine: 0,08 mg/kg IM

Ketamine 5 mg/kg IM

IV toediening:

Butorfanol: 0,1 mg/kg (0,01 ml/kg lichaamsgewicht) IV Medetomidine: 0,04 mg/kg IV

Ketamine: 1,25-2,50 mg/kg IV (afhankelijk van de gewenste diepte van de anesthesie).

9. Aanwijzingen voor een juiste toediening

Om een juiste dosering te waarborgen dient het lichaamsgewicht zo nauwkeurig mogelijk bepaald te worden.

Bij intraveneuze toediening niet als bolus injecteren. Als herhaalde SC of IM toediening vereist is dient een andere injectieplaats gebruikt te worden. Snelle intraveneuze injectie dient te worden vermeden.

De flacon mag maximaal 40 keer aangeprikt worden.

10. Wachtijd(en)

Paard:

Vlees en slachtafval: nul dagen

Melk: nul uur.

11. Bijzondere bewaarvoorschriften

Buiten het zicht en bereik van kinderen bewaren.

Bewaar de injectieflacon in de buitenverpakking ter bescherming tegen licht.

Dit diergeneesmiddel niet gebruiken na de uiterste gebruiksdatum vermeld op het etiket en de buitenverpakking na “Exp”. De uiterste gebruiksdatum verwijst naar de laatste dag van de maand.

Houdbaarheid na eerste opening van de primaire verpakking: 28 dagen.

12. Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen

Geneesmiddelen mogen niet verwijderd worden via afvalwater of huishoudelijk afval.

Maak gebruik van terugnameregelingen voor de verwijdering van ongebruikte diergeneesmiddelen of uit het gebruik van dergelijke middelen voortvloeiend afvalmateriaal in overeenstemming met de lokale voorschriften en nationale inzamelingssystemen die van toepassing zijn. Deze maatregelen dragen bij aan de bescherming van het milieu.

13. Indeling van het diergeneesmiddel

Diergeneesmiddel op voorschrift.

14. Nummers van de vergunningen voor het in de handel brengen en verpakkingsgrootten

BE-V433097

Kartonnen doos met 1 injectieflacon van 10 ml.

Kartonnen doos met 1 injectieflacon van 50 ml.

Het kan voorkomen dat niet alle verpakkingsgrootten in de handel worden gebracht.

15. Datum waarop de bijsluiter voor het laatst is herzien

Juli 2025

Gedetailleerde informatie over dit diergeneesmiddel is beschikbaar in de diergeneesmiddelendatabank van de Unie (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Contactgegevens

Houder van de vergunning voor het in de handel brengen:

Zoetis Belgium

Rue Laid Burniat 1

B-1348 Louvain-la-Neuve

Fabrikant verantwoordelijk voor vrijgifte:

Zoetis Manufacturing & Research Spain,

Carretera De Camprodon S/n

La Vall De Bianya

17813 Girona

Spanje

Lokale vertegenwoordigers en contactgegevens voor het melden van vermoedelijke bijwerkingen:

België

Zoetis Belgium

Mercuriusstraat 20

1930 Zaventem

België

Tel: +32 (0) 800 99 189

17. Overige informatie

Farmacodynamische eigenschappen

Butorfanoltartraat (R(-) enantiomeer) is een centraal werkend analgeticum. Het heeft een agonist-antagonist werking op de opiaatreceptoren in het centrale zenuwstelsel; agonistisch op opioïd-receptoren subtype kappa (κ) en antagonistisch op subtype mu(μ). De kappa (κ) receptoren reguleren analgesie, sedatie zonder depressie van het cardiopulmonale systeem en de lichaamstemperatuur, terwijl de mu (μ) receptoren supraspinale analgesie, sedatie en depressie van het cardiopulmonale systeem en lichaamstemperatuur reguleren.

De agonistische component van de werking van butorfanol is 10 keer sterker dan de antagonistische component.

Farmacokinetische eigenschappen

Bij het paard heeft butorfanol een hoge klaring (gemiddeld 1,3 l/uur.kg) na intraveneuze toediening. Het heeft een korte terminale halfwaardetijd (gemiddeld < 1 uur), hetgeen aangeeft dat na intraveneuze toediening 97% van een dosis gemiddeld in minder dan 5 uur uitgescheiden zal zijn. Bij de hond heeft butorfanol na intramusculaire toediening een hoge klaring (ca. 3,5 l/uur.kg). Het heeft een korte terminale halfwaardetijd (gemiddeld < 2 uur), hetgeen aangeeft dat na intramusculaire toediening 97% van een dosis gemiddeld in minder dan 10 uur uitgescheiden zal zijn. Farmacokinetiek na herhaalde toediening en na intraveneuze injectie zijn niet onderzocht.

Bij de kat heeft butorfanol na subcutane toediening een lage klaring (<1320 ml/uur.kg). Het heeft een relatief lange terminale halfwaardetijd (ongeveer 6 uur), hetgeen aangeeft dat 97% van een dosis in ongeveer 30 uur uitgescheiden zal zijn.

Farmacokinetiek na herhaalde toediening is niet onderzocht.

Butorfanol wordt in de lever uitgebreid gemetaboliseerd en uitgescheiden via de urine. Het verdeelingsvolume is groot, hetgeen duidt op een uitgebreide weefseldistributie.